



מ"ת 53899/04/15 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד עלי עבדאללה (עצור בפיקוח)

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 53899-04-15 מדינת ישראל נ' עבדאללה (עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 156794/2015

בפני	כבוד השופט דניאל בן טולילה
המבקשת	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י עו"ד אל קורעאן אברהים
נגד	
המשיב	עלי עבדאללה (עצור בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר לפיה מתבקש בית המשפט לאפשר למשיב לצאת ולעבוד במפעל "מגט-תעשיות בע"מ" במעלות וזאת הגם שהוא עצור עד לתום ההליכים נגדו, תחת פיקוח של איזוק אלקטרוני.

בטרם בית המשפט יידרש לגוף הבקשה, שומה לפרט, ולו בקצרה, את ההליכים הקודמים בעניינו של המשיב:

ביום 30.4.15 הוגש נגד המשיב ו-3 אחרי מ כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גידול סם למטרות סחר ונטילת מים, חשמל או גז בגניבה.

ביום 27.4.15 לאחר שמיעת ערבים, הורה כב' השופט דהאן על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בפיקוח ערבים, הפקדות ואיזוק אלקטרוני. על החלטה זו הוגש ערר לבית משפט המחוזי בבאר שבע (עמ"ת 49434-04-15) בו הורה בית המשפט המחוזי (כב' סגנית הנשיא, השופטת דברת) על הותרתו של המשיב במעצר עד לקבלת תסקיר משרות המבחן. תסקיר שכזה הוגש ביום 17.5.15 ובסופו משרות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב בין היתר בשל כך שאין בחלופה או בערבים שהוצגו בפניו כדי לצמצם את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

חרף המלצה שלילית זו, הורה כב' השופט דהאן ביום 25.5.15 על שחרורו של המשיב. על החלטה זו הגישה המבקשת ערר בשנית שנדון בפני כב' השופטת רז לוי. במסגרת ערר זה (עמ"ת 50239-05-15) הורתה כב' השופטת רז לוי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.



לאחר החלטה זו הוצגה חלופה נוספת שנבדקה אף היא במסגרת שרות המבחן, תוך מתן משקל לכניסתו לתוקף של חוק מעצר תחת פיקוח אלקטרוני. שרות המבחן בחן החלופה, מצא אותה מתאימה ובדיון שנערך ביום 2.7.15 הורה כב' השופט דהאן על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, אולם זאת תחת פיקוח אלקטרוני חלף היותו מאחורי סורג ובריח.

ביום 6.9.15 הוגשה בקשה שבכותרת. כב' השופט כפכפי בהחלטתו מיום 14.10.15 דחה הבקשה לעיון חוזר, תוך שציין כי מעצר בפיקוח אלקטרוני, ככלל, אינו מתאים למקרים בהם ישנם חלונות ארוכים בוודאי במקרים בהם המשיב יוצא לעבודה מרבית שעות היום. עוד נקבע כי בתיק הנדון לא מתקיימות נסיבות חדשות או שחלף זמן ניכר שיש בו כדי להצדיק עיון חוזר.

ב"כ המשיב לא השלים עם החלטה זו והגיש ערר לבית המשפט המחוזי שנדון בפני כב' השופט אינפלד במסגרת עמ"ת 36263-10-15. במסגרת ערר זה, קבע כב' השופט אינפלד כי גם אם זה מוצא טעם רב בקביעתו של כב' השופט כפכפי וכך גם בטענת המדינה, הרי שאין ללמוד מלשון החוק כי באופן קטגורי יציאה לעבודה של מי שעצור תחת איזוק אלקטרוני איננה אפשרית.

במצב דברים זה, ולאור ההחלטה ביחס לשותפו של המשיב, אורי לוי, (בה הותר לו לצאת לעבודה) השיב בית המשפט המחוזי את הבקשה לבחינה מחודשת לבית משפט השלום ומכאן הדיון שבפני.

במהלך הדיון שנערך בפני היום, התייצבו המפקחים המוצעים של המשיב במהלך עבודתו ונחקרו על ידי הצדדים. אלו ציינו כי מכירים את המשיב ויכולו לדווח על כל הפרה של תנאי מתנאי שחרורו.

ב"כ המשיב הוסיף מטעמו טיעונים הנוגעים לאפליה בין המשיב שבפני לבין המשיב 4, טענה שאף מתחדדת נוכח היותו של נאשם 4 בתיק בעל עבר פלילי בגינו ריצה שנות מאסר רבות בכלא אל מול המשיב שנעדר כל עבר פלילי ואף שירת שרות צבאי מלא. על פי המתווה המוצע, היציאה לעבודה, (ככל שבית המשפט יאשרה), תבוצע במקביל להעתקת מקום מעצר הבית חזרה למעלות ותחת אותם מפקחים אשר נבדקו ונמצאו מתאימים.

ב"כ המבקשת מתנגד לבקשה, וזאת בשים לב למיקומה של הכתובת החדשה במעצר הבית. הלה גם טען, כי יש מקום לאבחן את עניינו את מול עניינו של אורי לוי, וכי בכל מקרה נדרשת בחינת הבקשה על ידי שרות מבחן.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עברתי על ההחלטות השונות בעניינו של המשיב, קראתי התסקירים ושמעתי המפקחים לא מצאתי לנכון לקבל את הבקשה לעיון חוזר.



כהערה מקדימה אציין כי לא מצאתי להידרש לצורך מתן החלטה זו לשאלה שעמדה בבסיס הערר שנדון בפני כב' השופט אינפלד, שעניינה: האם מי אשר עצור תחת אזור אלקטרוני יכול לצאת לעבודה אם לאו לאור לשון החוק ותכליתו. הימנעות זו מקורה בהחלטתו האופרטיבית של כב' השופט אינפלד, לפיה חרף הרציונל העומד בעמדת המדינה אין מקום ללמוד מלשון החוק שיציאה לעבודה אינה אפשרית ועל כן יש לדחותה על הסף.

הגם כך, עדיין לצורך מתן החלטה זו סבורני כי יש לתת משקל לסטטוס בו מצוי המשיב "כעצור עד תום ההליכים תחת אזור אלקטרוני" וזאת במאובחן ממי שמשוחרר למעצר בית בפיקוח אלקטרוני. יובהר ויודגש כי אין מדובר בשינוי סמנטי גרידא, וראה בעניין זה דבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 4658/15 פישר נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (09.07.2015):

"בעבר רווח השימוש במונח שחרור לחלופת מעצר באיזור אלקטרוני, או נוסח דומה, על אף שבחוק המעצרים לא מופיע המונח חלופת מעצר. בתיקון לחוק, ביקש המחוקק לומר כי אין מדובר בחלופת מעצר, אלא במעצר בפיקוח אלקטרוני. ודוק: לא מדובר בשינוי טרמינולוגי בלבד, אלא בשינוי תפיסתי של ממש [ההדגשה אינה במקור - ד.ב.ט.]. נאשם שנקבע כי ישהה תחת פיקוח אלקטרוני נחשב לעצור, כאשר המעצר בפיקוח אלקטרוני בא חלף מעצר, על כל ההשלכות הנובעות מכך, לרבות מגבלת הזמן וההוראות המיוחדות הקבועות בסעיפים 60-63 לחוק המעצרים. לעניין זה, אציין כי המחוקק הבחין בין מעצר רגיל למעצר בפיקוח אלקטרוני..."

כפועל יוצא של האמור לעיל, במשולב עם החלטתו של כב' השופט אינפלד, הרי שגם אם ניתן באופן עקרוני לשקול יציאה לעבודה, או אז התנאים שיצדיקו עיון חוזר בהתאם להוראת סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי מן הראוי שיהיו מחמירים יותר ודווקניים יותר מאשר משוחרר בתנאים. לשון אחר, בחינת חלופת הזמן ושינוי הנסיבות יעשו לאור היותו של המבקש כמי שעצור עד תום ההליכים.

לא בלי קשר, מה הרבותא בחיקוקו של חוק פיקוח אלקטרוני אם בסופם של דברים דינו של מי שמשוחרר בתנאים ביחס לבקשה לעיון חוזר יהיה זהה למי שעצור עד תום ההליכים תחת איזור אלקטרוני. חוק זה נועד, בין היתר, לאפשר שחרורם של מי אשר על דרך הכלל - וטרם נחקק החוק - דינם היה להיעצר עד תום ההליכים נגדם מאחורי סורג ובריה. חוק זה בא למנוע פגיעה מיותרת בזכויות נאשמים, מקום שניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה פחותה מאשר שהות מאחורי סורג ובריה. בענייננו אין המדובר באמירה בעלמא שכן הלכה למעשה שחרורו של הנאשם נעשה רק לאחר כניסתו של החוק לתוקף ולאורו (וראה דברי כב' השופט דהאן). יחס לעצור עד תום ההליכים תחת איזור אלקטרוני בדומה למי שמשוחרר בתנאים יביא למצב ולפיו "בא לברך ויצא מקלל" שכן יכול ובתי המשפט לא יראו בחוק ככזה משנה דבר ויימנעו משחרורם של כאלה אשר טרם חקיקת החוק היו נעצרים עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריה ואילו כיום נכון להורות כי מעצרם יהיה שלא בבית הסוהר.

לגופם של דברים, בעניינינו, סבורני כי אין לדבר על חלופת זמן ניכר המצדיק את יציאתו לעבודה. כידוע, לא נקבע בפסיקה או בחוק מה יחשב כחלופת זמן ניכר והדבר נלמד מנסיבות כל מקרה המונח לפתחו של בית המשפט. על דרך הכלל בית המשפט בוחן את חומרת העבירות והמסוכנות שבגינן המשיב מצוי בתנאים מגבילים, תנאי השחרור עצמם, טיב ההקלה



המתבקשת וכיו"ב.

בתיק שבפני, החומרה והמסוכנות הנשקפת ממעשיו של המשיב נלמדים על פני הדברים. לא מצאתי לחזור ולפרט את האמירות השונות בנוגע למסוכנות הנלמדת ממעשיו של המשיב ושותפיו ודי להפנות לאמירותיה של כב' השופטת רז לוי בעמ"ת 50239-05-15. לא בכדי שתי ערכאות שונות בבית משפט המחוזי מצאו כי מסוכנותו של המשיב מצדיקה את מעצרו של המשיב. כשזו תמונת הדברים, חלוף זמן של כחודשיים מאז החלטתו המקורית של כב' השופט דהאן ו- 4 חודשים במצטבר עד למתן החלטה זו, אינם נכנסים לגדרי "חלוף זמן ניכר" ואף לא קרוב לכך.

אשר ליציאתו של המשיב 4 לעבודה, אכן יש לראות בכך שינוי נסיבות, אם כי המשקל שיש לתת לעובדה זו (גם על רקע טענת אפליה) אינו משמעותי כפי שעותרת לו ההגנה ובוודאי שאין בו להביא מניה וביה ליציאתו של המשיב שבפני לעבודה. בהקשר לכך יש להטעים ולומר, שכב' השופטת רז לוי קבעה בהחלטתה שחלקו הלכאורי של המשיב שבפני אינו שונה או קטן מעניינו של המשיב 4. עוד יצוין כי יציאתו של המשיב 4 לעבודה לא נעשתה בהסכמתה של המאשימה אלא התקבלה בניגוד לעמדתה. אפילו לא הוגש ערר על החלטה, הרי שיש בכך כדי להקהות את טענת האפליה המופנית כלפי המאשימה.

יתרה מכך, אפילו תמצא לומר כי ניתן לצאת לעבודה גם שהנך עצור עד תום ההליכים תחת אזוק אלקטרוני ואפילו תמצא לומר שחלף זמן ניכר ושיציאתו של המשיב 4 לעבודה מצדיקה באופן חד משמעי בחינה דומה בעניינו של המשיב שבפני, הרי שבסופם של דברים על בית משפט להידרש לטיב העבודה וטיב השינוי שמתבקש והאם יש בהם כדי להגן מפני מסוכנותו של המשיב.

בעניינו, החלופה החדשה כפי שזו מוצעת על ידי המשיב אין בה כדי לתת מענה למסוכנות המשקפת ממנו נתון אשר די בו לכשעצמו לדחות הבקשה ובמה דברים אמורים:

לצורך יציאתו של המשיב לעבודה, מבוקש כי תשונה גם כתובת מעצר הבית בה הוא מצוי כעת ויותר לו לחזור להתגורר בביתו במעלות. הדברים אמורים בשים לב לכך שהעבודה במפעל "מגט-תעשיות בע"מ" נמצאת בישוב בו הוא התגורר טרם מעצרו, בעוד כתובת מעצר הבית הנה בישוב אעבלין נמצאת עשרות ק"מ מהמפעל.

המדובר בשינוי מהותי של כל מתווה המעצר תחת איזוק אלקטרוני בו מצוי כעת המשיב. המדובר בהחזרת המשיב אל סביבתו הטבעית אל המקום בו פעל וממנו יצא לצורך ביצוע מעורבותו הלכאורית בעבירות המיוחדות לו. הדבר מקבל משנה תוקף נוכח מאפייני המשיב, והתרשמות שירות מבחן לפיה זה נוקט בצמצום אודות האופן בו ניהל את חייו בטרם מעצרו וכן לקיומם של קשרים חברתיים עם אוכלוסייה עבריינית גם עם זו המרוחקת מאזור מגוריו. לאלה יש להוסיף ההתרשמות לפיה למשיב יכולת לתמרן את סביבתו לצרכי האישיים.

על דרך הכלל, באותם מקרים חריגים בהם יורו בתי משפט על שחרור בעבירות סמים ניתן משקל להרחקה ממקום ביצעו העבירה ומהסביבה בה פעלו הנאשמים עובר למעצרים. בעניין אחרון זה הרי שגם הדירה עצמה שהומרה



למעבדה לגידול סמים נמצאת בשוב מעלות בסמוך לכתובת מעצר הבית המוצעת דבר שמחזק המסקנה כי אין לאפשר חזרתו של המשיב לגור ולעבוד במעלות. לא למיותר לציין, כי המשיב ביצע לכאורה את המיוחס לו במקביל לעבודתו באותו מפעל אליו הוא מבקש כעת לחזור, והדברים מדברים מאליהם.

לאור האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום 8.11.15 שלא במעמד הצדדים. מזכירות מתבקשת להעביר ההחלטה לידי הצדדים ובאי כוחם.

דניאל בן טולילה , שופט